

at den Grad, der nu er vedtagen, nemlig 40, var det, som Directeuren for den polytechniske Lærestiftelse fortrinsviis og personlig anbefalede, men at, da jeg ønskede at vide — jeg vilde gjerne lempe mig saameget som muligt efter de Anskuelse, der havde gjort sig gjældende — om han fandt nogen særdeles Betænkelse ved at gaae lavere ned, saa sagde han, at, naar man pressede ham, kunde han gaae ned til 37½ Grad, men at han foretrak 40 Grader. Jeg har altsaa i denne Sag, hvor det forekommer mig, at det vilde være naturligt, om jeg vilde søge at spille en meget fremtrædende Rolle, — hvad der da vist heller ikke vilde lykkes mig, — ikke fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag, men søgt at lempe Sagen saa godt som muligt. Jeg troer ikke, der er Anledning til at standse Sagen; skulde virkelig Erfaringen senere vise, at det var nødvendigt at gjøre nogen Forandring, saa vil jo vistnok Lovgivningsmagten ikke undslaae sig for at gjøre en saadan lille Forandring, som der her kunde blive Spørgsmaal om.

Fischer: De to ærede Medlemmer, der have havt Ordet i denne Sag, fastholde endnu uforanderlig det Standpunkt, de tidligere have indtaget i Sagen. De spørge nemlig, hvor meget af den Steenolie, som nu gaaer i Handelen, der efter Lovforslaget vil blive stemplet som farlig, og hvormeget ikke, og dersom det da maatte vise sig, at al Steenolie, der nu gaaer i Handelen, eller dog den overvejende Deel af den, maa stemples som farlig, saa mene de, at dette er en Indvending imod Lovforslaget, og den ærede første Læser vil da bestemt tilraade at forlæste Lovforslaget. Maa det være mig tilladt at minde om, at ligeoverfor denne Betragtning staar dog en anden, som vistnok ogsaa har sin Berettigelse, den nemlig, der spørger: hvor er den Grændse, ved hvilken man maa betragte Steenolien som farlig, fordi den under Forhold, under hvilke den kan antages hyppig at komme, udvikler antændelige Damp. Bliver man entig om, hvor denne Grændse i den Henseende maa sættes, saa siger jeg, saa maa man ogsaa, naar man overhovedet giver en Lov om denne Sag,

sætte Grændsen der. Gænder det da, at den allerførste Deel af den Steenolie, der hidtil er gaaet i Handelen, bliver betegnet som farlig, saa siger jeg, saa bliver den betegnet for det, den er, og saaledes bør den betegnes, naar man vil give en Lov om den Sag. Jeg nærer forøvrigt det Haab, at, hvis det skulde hende sig, at den større Deel af den Steenolie, der nu gaaer i Handelen, skulde blive betegnet som farlig, dette da vil være en Opfordring til Fabrikkerne om at rense Olien bedre, saaledes at der ogsaa kan komme Steenolie uden denne Betegnelse i Handelen, og skeer dette, kan der ikke være Tvivl om, at den Fabrikant, der leverer den Slags Olie, vil finde et Marked for sine Varer. Skulde dette skee, hvad jeg vil haabe, saa vil Loven ganske sikkert have virket meget gavnligt.

N. P. Hansen: Det kan jo vistnok ikke nægtes, at det er ubeløst ved en Lov som denne at indføre Bestemmelser, som man forud ved ikke kunne overholdes; man giver derved en Fristelse til at omgaae Loven. Naar der spørges om Antændelsesgraden, saa antager jeg, at det bør være den, der er den normale for Handelsmarkederne paa de Pladser, hvorfra Petroleum indføres til Danmark, nemlig England, Hamborg og Antwerpen. Der har man imidlertid ikke dette Maximum, som findes her i Lovforslaget, og dersom man skulde sikkre sig Petroleum af denne Art, saa maatte der indledes nye Forbindelser med andre Handelsmarkeder og Pladser. Dette vilde naturligviis forbyrde Petroleum, — nemlig dog kun i en Grad, der svarer til dens Vægt — og Følgen vil altsaa blive, at den Værdi, som nu er den normale, vil blive forhøjet.

Melchior: Jeg vil kun bemærke, at det Haab, som det ærede kongevalgte Medlem (Fischer) udtalte, at Fabrikationen vil blive saaledes, at Bestemmelsen om Antændelsesgraden kan overholdes, er man ikke berettiget til at nære, thi vi spille her i Danmark en for lille Rolle med Hensyn til Forbrugen. Vi komme i saa Henseende til at rette os